

Ο Μητροπολίτης Μαρωνείας στο 2ο Συνέδριο Περιφερειακής Ανάπτυξης Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής](#)

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων συμμετείχε στην έναρξη του 2ου Συνεδρίου Περιφερειακής Ανάπτυξης Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, που πραγματοποιείται το διήμερο 21ης και 22ας Οκτωβρίου, στο Τσανάκλειο Μέγαρο στην Κομοτηνή, το οποίο αποτελεί σημείο συνάντησης θεσμικών φορέων, εκπροσώπων της Αυτοδιοίκησης, της Επιστημονικής Κοινότητας και της κοινωνίας των πολιτών, με στόχο τη διαμόρφωση ενός κοινού οράματος για τη βιώσιμη ανάπτυξη της Περιφέρειας μας.

Ο Σεβασμιώτατος τόνισε στον χαιρετισμό του τον ρόλο της Εκκλησίας, ως διαχρονικού πυλώνα συνοχής και προσφοράς, που ανταποκρίνεται απέναντι στις προκλήσεις της εποχής και τις ανάγκες της κοινωνίας, συμβάλλοντας στην ενίσχυση της κοινωνικής αλληλεγγύης, της πνευματικής καλλιέργειας και της ισόρροπης προόδου και στην Περιφέρεια της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης και κατέθεσε συγκεκριμένες προτάσεις.

Ακολουθεί ο χαιρετισμός του Μητροπολίτη Μαρωνείας:

Ἐκλεκτοὶ προσκεκλημένοι·

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί·

Μὲ λόγο καρδιάς καὶ συνείδηση βαθειᾶς εὐθύνης συμμετέχω στὸ σημαντικό αὐτὸ συνέδριο, ποὺ ἔρχεται νὰ φωτίσει τὴν πορεία καὶ τὶς δυνατότητες τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης στὸν ἀναπτυξιακὸ χάρτη τῆς πατρίδας μας.

Ἡ ἀνάπτυξη δὲν εἶναι μόνο ὑπόθεση ἀριθμῶν καὶ ἔργων ὑποδομῆς· εἶναι καὶ -ἴσως κυρίως- ζήτημα ἀνθρωποκεντρικῆς προοπτικῆς. Ἄν δὲν ἐπενδύσουμε στὸν ἄνθρωπο, στὶς νέες γενιές, στὴν παιδεία, στὴν ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ συγκρότηση τῆς κοινωνίας, τότε κάθε ἀναπτυξιακὴ προσπάθεια θὰ εἶναι ἐλλιπής. Ὅπως ἔλεγαν οἱ Πατέρες μας, «πάντα τὰ σαρκικὰ ἀδύνατα, τὰ πνευματικὰ δυνατά» -καὶ ἡ πνευματικὴ δύναμη τοῦ τόπου μας παραμένει τὸ πιὸ ἀνθεκτικὸ μας θεμέλιο.

Ἡ πλειονότητα -ἂν ὄχι ἡ ὁλότητα- τῶν συμμετεχόντων συνδιαπιστώνουμε πὼς ὁ τόπος μας δὲν εἶναι ἀπλῶς μιὰ διοικητικὴ περιφέρεια. Εἶναι μιὰ γῆ μὲ βαθιὲς ρίζες, ἁγιασμένη ἀπὸ τὴν παρουσία τῶν Ἀποστόλων, ποτισμένη μὲ αἷμα μαρτύρων καὶ μόχθο ἀνθρώπων ἀπλῶν, ἀλλὰ ἀληθινῶν. Εἶναι ὅμως καὶ ἓνας τόπος πού, παρὰ τὴ στρατηγικὴ του σημασία καὶ τὸν πλοῦτο του σὲ πολιτισμὸ καὶ φυσικὴ ὁμορφιά,

δοκιμάζεται από ένα φαινόμενο που δεν αποτυπώνεται εύκολα σε στατιστικά φύλλα : την σταδιακή έρήμωση από το έμψυχο δυναμικό του.

Ἡ τοπική μας Ἐκκλησία δὲν παρατηρεῖ ἀπλῶς τὸ φαινόμενο αὐτὸ ἀπὸ ἀπόσταση. Τὸ ζεῖ. Τὸ αἰσθάνεται. Τὸ πονᾷ. Καὶ ἀγωνιᾷ. Συναντοῦμε καθημερινὰ τοὺς νέους ποὺ φεύγουν, τὰ σχολεῖα ποὺ κλείνουν, τὰ χωριὰ ποὺ σιωποῦν, τὶς οἰκογένειες ποὺ ἀγωνίζονται νὰ σταθοῦν ὀρθιες. Κι ὅσο κι ἂν ἡ πίστη μας μᾶς διδάσκει ἐλπίδα, ἡ ποιμαντική μας εὐθύνη δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ σιωπήσουμε μπροστὰ στὴ συνεχιζόμενη ἀποψίλωση τοῦ τόπου ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους του.

Ὅπως ἔλεγε ὁ Ἅγιος Ἰουστῖνος Πόποβιτς, «τὸ μεγαλύτερο θαῦμα εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ μένει ὀρθιος ἐν μέσῳ καταιγίδων». Ἡ Ἐκκλησία καλεῖται νὰ σταθεῖ δίπλα σὲ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο· νὰ τοῦ δώσει κουράγιο, ἀλλὰ καὶ νὰ δημιουργήσῃ τὶς συνθήκες ὥστε νὰ μὴν ἀναγκάζεται νὰ φύγει. Νὰ ριζώνει, ὅχι νὰ ξεριζώνεται.

Γι' αὐτό, μὲ συναίσθηση τῆς πνευματικῆς καὶ κοινωνικῆς μας ἀποστολῆς, ὁ σύντομος χαιρετισμὸς μας, ἐμπεριέχει κυρίως ρεαλιστικὲς σκέψεις ποὺ δύνανται νὰ μορφώσουν καὶ μία πρόταση: τὴν σύσταση «Δικτύου Συνεργασίας γιὰ τὴν Τοπικὴ Ἀνάπτυξη καὶ Κοινωνικὴ Συνοχή», μὲ ἰδιαίτερη ἔμφαση στὴν ἀνάπτυξη τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ πολιτισμικοῦ τουρισμοῦ, ὥστε νὰ παραμείνει ζωντανὴ ἡ Θράκη καὶ οἱ ἄνθρωποί της.

Ἡ Ἐκκλησία μας, γνωρίζοντας τὴ δυναμικὴ ποὺ κρύβει ἡ πνευματικὴ καὶ ἱστορικὴ ταυτότητα τοῦ τόπου, προτείνει:

- Τὴν ἀνάδειξη τῶν προσκυνηματικῶν διαδρομῶν τῆς Θράκης, ποὺ μποροῦν νὰ προσελκύσουν ἐπισκέπτες ὅχι μόνο ἀπὸ τὴν ὑπόλοιπη Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν εὐρύτερο Ὀρθόδοξο καὶ πολιτισμένο κόσμο.
- Τὴν συνεργασία μὲ τὴν Τοπικὴ Αὐτοδιοίκηση, τὸ Πανεπιστήμιο καὶ τουριστικοὺς φορεῖς γιὰ τὴν καταγραφή, προστασία καὶ ψηφιακὴ προβολὴ τῶν βυζαντινῶν καὶ μεταβυζαντινῶν μνημείων, τῶν μοναστηριῶν καὶ τῶν ἱστορικῶν ναῶν.
- Τὴν ἐνίσχυση τοπικῶν ἐκδηλώσεων καθ' ὅλο τὸ ἔτος ἀλλὰ καὶ θεματικῶν προσκυνηματικῶν περιηγήσεων, ποὺ συνδέουν τὸν πολιτισμὸ μὲ τὴν πνευματικότητα, καὶ τὴν παράδοση μὲ τὸν σύγχρονο ἄνθρωπο.
- Τὴν δημιουργία κινήτρων παραμονῆς καὶ ἐπιστροφῆς νέων ἀνθρώπων, μέσα ἀπὸ δράσεις κατάρτισης, φιλοξενίας ἐθελοντῶν, καινοτόμων τοπικῶν συνεργειῶν – ὅλα μὲ ἀφετηρία τὸν θρησκευτικὸ καὶ πολιτιστικὸ χαρακτῆρα τῆς περιοχῆς.

Ἡ πρότασή μας στηρίζεται στὴν πραγματικότητα καὶ στὴ διάθεση συνεργασίας. Ἡ

τοπική Ἐκκλησία ἔχει ἐνοριακὸ καὶ μοναστηριακὸ ἱστό, διαθέτει ἀνθρώπους, χώρους καὶ ἐμπειρία προσφορᾶς. Ἐπιθυμεῖ, σὲ πνεῦμα συνέργειας, νὰ ἐνισχύσει κάθε ὑγιῆ προσπάθεια ποὺ ἀποσκοπεῖ στὸ νὰ μείνει ζωντανὴ ἡ Θράκη καὶ νὰ μὴν χάσει τὸν πληθυσμιακὸ, πνευματικὸ καὶ πολιτισμικὸ της χαρακτῆρα.

Γιατί, ὅπως ἔγραφε καὶ ὁ Ἅγιος Νεκτᾶριος, «πατρίδα εἶναι ὁ τόπος ὅπου ἀναπαύεται ἡ ψυχὴ». Καὶ ἡ Ἐκκλησία καλεῖται νὰ στηρίζει τὸν τόπο ὅχι μόνο μὲ λόγια πίστεως, ἀλλὰ μὲ πράξεις ἔμπρακτης ἐλπίδας.

Κλείνοντας, εὐχομαι οἱ ἐργασίες τοῦ συνεδρίου νὰ μὴν μείνουν στὴ θεωρία, ἀλλὰ νὰ γίνουν ἀφορμὴ γιὰ οὐσιαστικὴ συμπόρευση. Ἐμεῖς, ὡς τοπικὴ Ἐκκλησία, θὰ εἴμαστε παρόντες -ἀγωνιῶντες μὲν, ἀλλὰ καὶ ἐνεργοῦντες. Διότι ἡ εὐθύνη μας δὲν ἐξαντλεῖται στὸ παρόν, ἀλλὰ ἀπλώνεται στὸ μέλλον τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ τόπου.